

Ved Lov Nr. 458 af 1. Oktober 1945 om en Flæskeordning blev der givet Ministeren for Landbrug og Fiskeri Bemyndigelse til til videre Udbetaling til Eksport-Svineslagterierne og de offentlige Slagtehus, paa hvilke Slagtning af Svin finder Sted, at yde Landbrugsministeriets Baconudvalg et Statstilskud, der var saa stort, at der for Svin paa 50 kg og derover fra Lovens Ikrafttræden 1. Oktober 1945 og indtil Udgangen af September 1946 sikredes Producenterne en Pris pr. kg, der var 10 pCt. lavere end den Pris pr. kg, der pr. 5. Maj 1945 var gældende for Svin paa 80½ kg og derover.

I Overensstemmelse hermed har Andelsslagteriernes Landsnotering, der den 5. Maj 1945 var ansat til 2,72 Kr. pr. kg slagtet Vægt med et Tillæg paa 16 Øre pr. kg slagtet Vægt for Svin paa 80½ kg og derover, i Tiden efter 1. Oktober 1945 været ansat til 2,59 Kr. pr. kg slagtet Vægt for Svin paa 50 kg og derover.

Samtidig har den ved Bekendtgørelse Nr. 76 af 6. Marts 1942 om Maksimalpris paa hele og halve Svin m. v. fastsatte Maksimalpris paa 2,45 Kr. pr. kg for Svin med Hoved og Tæer og 2,55 Kr. pr. kg for Svin uden Hoved og Tæer været fastholdt som Grundlag for Prisen paa Flæsk til Hjemmemarkedet.

Naar det ved den omhandlede Lov af 1. Oktober 1945 var fundet forsvarligt at indskrænke sig til at tilsikre Svineproducenterne en Pris, der var 10 pCt. lavere end i de nærmest forudgaaende Aar, var Aarsagen hertil først og fremmest, at man paa det dagældende Tidspunkt nærrede Forventning om, at det vilde være muligt i Løbet af Høstaaret 1945—46 at tilføre Landet Korn fra Udlandet i væsentlige Kvanta til rimelige Priser, samtidig med at man paaregnede gennem Nedgang i Omkostningerne for Smørproduktionen at kunne opnaa en Nedgang i Udgifterne til de Kvanta Skummetmælk, der anvendes i Svineproduktionen. Disse Forventninger er ikke blevet opfyldt. For det første er det ikke lykkedes at faa indført Foderkorn fra Udlandet, og for det andet er Omkostningerne ved Smørproduktionen tværtimod steget stærkt. Hertil kommer, at de øvrige Udgifter, navnlig Udgifterne til Arbejdsløn, er steget betydeligt. Skal Flæskeproduktionens Rentabilitet derfor sikres i det kommende Høstaar, er det nødvendigt at tilsikre Producenterne en væsentlig større Pris end i indeværende Høstaar, og saafremt man samtidig ønsker at fastholde den hidtil gældende Pris for Flæsk til Forbrugerne paa Hjemmemarkedet, er det uundgaaeligt, at Staten maa yde et væsentligt Tilskud til Opnaaelse af dette Øjemed.

Hertil kommer, at selv om det ved den nylig truffne Prisaftale med det engelske »Ministry of Food« er lykkedes at opnaa en ikke uvæsentlig Forbedring af Prisen for Flæsk, der eksporteres til England, er den gennemsnitlige Eksportpris for